

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med Kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 39. Den 26 September 1800.

Trykt i Kjøbenhavn hos Direktør Johan Frederik Schult.

Undertegnede ere Redaktører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen. Peter Johan Monrad.
Cancellieskriver og Assessorer i det danske Cancellie.

Foreløbig Konvention imellem Hofferne i Kjø-
benhavn og London.

Da Deres Majestæter Kongerne af Danmark og af
Storbritannien besjæles af en lige Attraa til, ved en fo-
reløbig og venstabelig Forening, at forekomme Følgerne
af den Misforstaaelse, hvortil den imellem den danske
Fregat Freia og nogle engelske Krigsskibe foresaldne Ken-
kontre har givet Anledning, samt i deres hele Udstræk-
ning at fornye de Venstabs- og Tillids-Baand, hvorved
de i lang Tid ere forenede, have de, i denne Hensigt,
udnævnt og befikket til deres Befuldmægtigede, Hs. dan-
ske Majestæt: Grev von Bernstorff, høist sammes Kam-
merherre og Statssekretær for de udenlandske Sager, og
Hs. storbritanniske Majestæt: Lord Whitworth, Ridder
af

af Baht-Ordenen, hvilke, efterat have meddeelt hinanden deres gjensidige Fuldmagter, have aftalt efterstaaende Artikler:

1) Spørgsmaalet: hvorvidt de under Konvoi seilende neutrale Skibe, efter Folkeretten, ere Visitation underkastede, henvises til yderligere Diskussion.

2) Den danske Fregat Freia og de under sammes Konvoi befundne Skibe skulle usfortøvet løslades, og bemældte Fregat skal i Hs. Storbritanniske Majestæts Havne forsynes med alt hvad den maatte behøve til sin Reparation, i Overeensstemmelse med den Sædvane, som har Sted imellem venskabelige og allierede Magter.

3) For at forebygge, at lignende Konkontres ikke frembringe nye Tvistigheder af samme Natur, vil Hs. danske Majestæt suspendere sine Konvoier, indtil de nærmere Underhandlinger over denne Gjenstand kunne tilvejebringe en endelig Forening.

4) Skulde det desuagtet hende sig, at deslige Konkontres foresaldt, forinden de Instruktioner, der sigte til at forekomme dem, kunne have deres Virkning, saa blive de uden videre Følger, og Foreningen over sammes Resultat skal ansees som indbegreben i nærværende Konvention.

5) Denne Konvention skal ratificeres inden tre Uger, fra Underskriftens Datum af at regne, eller ogsaa før, isald det kan skee.

Dets til Bekræftelse have vi Undertegnede, Deres
danske

danſke og ſtorbritanniſke Majestæters Befuldmægtigede,
i Deres Navn og i Kraft af vore Fuldmagter underſkre-
vet nærværende Konvention, og forsynet ſamme med
vore Segl. Sluttet i Kjøbenhavn den 29 Aug. 1800.

C. Bernstorff.

Whitworth.

(L.S.)

(L.S.)

Denne Konvention er nu ratificeret.

Forgivninger.

Ved Plakater, af 19 d. M., igjennem General-
Toldkammeret, er det bekjendtgjort: at Hs. Majestæt,
eſter nærværende Omſtændigheder, har fundet det nyttigt
og fornødent for den indenlandſke Forſyning, indtil videre,
at forbyde Udførselen af levende og ſlagtede Eviin, og
af ſaltet og røget Fleſk fra Riget Danmark, Hertugdøm-
mene Schlesvig og Holſteen, Herſkabet Pinneberg,
Grevſkabet Ranzau og Staden Altona, til fremmede
Steder, under Straf af Varesnes eller deres Værdies
Fortabelfe. Fra dette Forbud, hvis Overholdelfe alle
vedkommende Øvrigheder og Toldbetjenterne paa det nøi-
agtigſte ſkulle paaſee, undtages, hvad ſom til Provision
for aſſeilende Skibe maatte, eſter Skibets Beſtemmelfe
og Mandſkabets Antal, af Toldbetjenterne anſees
rimeligt.

Under 9 Auguſt d. A. er, igjennem det tyſke Can-
celli, udfærdiget et Patent angaaende Udtagelfen af Re-
kruter for den kongelige Livvagt, for Hertugdømmene
Schles-

Schlesvig og Holsteen, Grevfabet Pinneberg og Grevfabet Rantzau. Dets væsentlige Indhold er følgende: at, da de til Vagt om Kongens Person og det kongelige Huus bestemte Livvagter til Hest og til Fods, i Følge kongelig Resolution, herefter skal bestaae af Nationalt-Mandskab, og der til sammes aarlige Rekruttering, foruden de 54 Mand, som Kongeriget Danmark leverer, endnu udfordres 30 Mand, af hvilke 20 Mand skulle leveres fra Kongerigerne Danmark og Norge, og 10 Mand af Hertugdømmene, Herskabet Pinneberg og Grevfabet Rantzau; saa blive, i Henseende til Udtagelsen af disse sidste 10 Rekruter, følgende Regler, efter Hs. Majestæts Befaling bekendtgjorte til almindelig Sagttagelse. Til disse 10 Mand leverer Hertugdømmet Schlesvig 6, og Hertugdømmet Holsteen, samt Herskabet Pinneberg og Grevfabet Rantzau 4 Mand, saalænge som der ei maatte foreskrives noget andet, med begge Hertugdømmers Reserveantal meer passende, Forhold. Ethvert af disse Kontingenter føies til det Rekrutantal, som af General-Krigskommissæren, over hans Distrikt, efter dets Befolkning, aarligen reparerer, og forebygges der ved al fortrinlig Bebyrdelse for enkelte Distrikter. Deres Udtagelse skeer dernæst ved de aarlige Landmilice-Sessioner, og afverles i alle Sessions-Distrikterne saaledes, at der, efter en vis Orden, hvert Aar træffer 6 Distrikter i Hertugdømmet Schlesvig, og 4 i Hertugdømmet Holsteen, samt Pinneberg og Rantzau, af hvilke

ethvert leverer een Mand. Findes i et Distrikt ingen til Garde dygtige Folk, saa gaaer man til det næste, og udtager derimod i dette een Landrekrut mindre, men i hiint een meer. Til disse Rekruter tages fornemmeligen Frivillige med de fornødne Egenskaber, og, naar der af disse ere flere, kaste de Lod med hverandre. Mælder ingen Frivillig sig, saa bliver det til Garder qualificerede Reserve-Mandskab affondret fra det øvrige, for de andre Landrekruters Udtagelse, og af hiint ved Lodkastning udtagen den Mand, som skal stilles, hvilken da selv maa træde i Nummer, eller skaffe en antagelig Vikarius. En Rekrut for Garben til Hest maa ei være under 67, og for Garden til Fods ei under 66 Tom. dansk Maal. Deres Alder retter sig efter den almindelige Regel, kun forlanges, om muligt, ei Folk, som ere meget over 20 Aar gamle. De for de kongelige Livvagter udtagne Rekruter skulle tjene, ved Garben til Hest 6 og ved Garden til Fods 7 Aar. De erholde, foruden Traktementet, som ved den første er $7\frac{1}{2}$ Sk. og ved den sidste $4\frac{1}{2}$ Sk. efter Schl. Holst. Kourant dagligen, 5 Rdlr. aarligen i Douceur, og 2 Rdlr. 24 Sk. i Haandpenge, men intet videre Tillæg. Den Tid, da de skulle indfinde sig ved det Korps, for hvilket de ere bestemte, tilkjendegives dem ved Udtagelsen.

(Fort.

(Fortfættelse af Forordningen angaaende Landmilice-
Indretningen i Hertugdømmene.)

- 36) Rekruterne afleveres til Regimenterne i Almindelighed den 2 Juli efter Udtagelsen. Af hvert Regiment beordres en Officeer eller Underofficeer, som paa Stedet eller i Nærheden modtager Rekruterne, og besørger deres Transport til Regimentet paa sammes Beskostning.
- 37) Naar en Landrekrut, efter §. 24, faaer sin Afsked, besættes hans Nummer inden 6 Uger af Sessionen, eller, hvis denne ei indfalder, af Overembedsmanden eller den Distriktsdeputerede, med den Overtallige, som dertil ved Lodkastning bestemmes. Den nye Rekrut bliver da i den Afgaaendes Nummer, i dennes endnu øvrige Tjenesteaar, efter hvilken Tid han uden videre Lodkastning træder over i et andet ligeartet, vakant Rekrutnummer, hvor han fuldender sin 8 aarige Tjeneste. I øvrigt skal den saaledes Afgaaende udbetale sin Efterfølger det hævede Beløb af den frie Udmondering, ogsaa ellers træffe den fornødne Rigtighed og bevise samme, førend han erholder Afsked. I alle andre for Tiden indtræffende Vakancer finder ingen Gjenbesættelse af Rekrut-Nummerne Sted, førend de bestemte 8 Aar ere forløbne.
- 38) Landrekruterne undervises ved Regimenterne med Taalmod og Vemfældighed, og, saameget Tjenesten tillader det, og fremfor de Gevorbene, faae de Lov til
at

at reise hjem, hvor der bør sørges for at anbringe dem til sædvanlig Kost og Løn, eller at ansætte dem ved sædvanligt Arbeid. I Sygdomstilfælde gaaes frem med dem, som med de Gevorbene, der have Reise-frihed fra Regimentet.

39) Landrekrufterne staae, saalænge de have Tilladelse til at være fra Regimentet, i alle Gjelds- og andre Civil-Sager og i Politisager under den civile Øvrighed; de kan og i den Tid uden Tilladelse gifte sig, men de maae ei tage deres Koner med til Regimentet. Døer en Landrekruit under sin Frihedstid, forrettes Arvdelingen af den civile Øvrighed, for hvilken ogsaa Dødsfaldet af hans Huus- eller Brødvært, og for hosatte Rekruter af Lægdsmanden, under Straf af 2 Rdlr., ufortøvet anmeldes, da derfra den Afdødes Regiment eller Korps underrettes derom. Skeeer Dødsfaldet ved Regimentet, afleveres Efterladenskabet, efter Afdrag af det Gamme Tilkommende, til den civile Jurisdiktion.

40) Efter 8 Aars Tjenestetid erholde disse fra Landet leverede Folk deres Afsted. Naar de nogensteds ville nedsætte sig, have de, hvor det er muligt, at vente sig, fremfor andre, af Øvrigheden al velvillig Understøttelse og Befordring, og ere ogsaa deelagtige i de, i det Følgende Landsoldaterne overhoved tillagte Fortrin.

Rettigheder og Friheder for Landsoldater og Nationale.

- 41) Den Nationale staaer, saalænge han er under Ge-
vær og Militær-Kommando, under sin Oberstes eller
den kommanderende Officers Befaling, og overhoved
under Krigsretten. I alt øvrigt, hvad Landmilite-
forsatningen angaaer, hører han under Distriktses-
sionen. Imidlertid udstrækker Krigstugten og Militær-
jurisdiktionen over de Nationale, under Forsam-
lings- og Exerceertiden, sig kun til de egentlige Tje-
neste- eller Militær-Forbrydelser, samt de Politisfor-
brydelser, som uden Anstand maae straffes; derimod
fulle andre deres Forseelser af Regimenterne blot sum-
marisk undersøges, og den nærmere Rettens-Afgjø-
relse og Afstraffelse, under Meddelelse af Undersøgel-
ses-Akterne, overlades til den ordentlige Civil-Øvrig-
hed. Denne antager sig, paa Regimentets Requi-
sition, ufortøvet Sagen, lader Arrestanten afhente,
og erstatter Regimentet de nødvendigen gjorte Bekost-
ninger, (hvorunder dog ei, efter den værende recipros-
ke Forsatning, Protokolgebyrer ere at forstaae) eller
bærer Omsorg for disses Erstattelse fra den dertil plig-
tige Kommune. Udenfor disse Kommandoer og Land-
milicen angaaende Tilfælde, have Officererne, Mi-
litær-Etaten, og Sessionen intet at staae med den
Nationale, men han er, i saadanne Tilfælde, som
enhver anden, underkastet Civiløvrigheden og Lovene,

og forpligtet til at adlyde sin Husbonde, ligesom andre Tjenestefolk.

42) Til Ægteskab behøve de Nationale ingen Tilladelse fra Regiments- eller Kompagni-Chefen; men de skulde, naar de komme til den aarlige Mynstring, lade deres Koner blive hjemme.

43) Landsoldaterne ere, saalænge de virkeligen staae i Landsoldattjeneste, for deres Person, befriede for alle Kjøp- og slige Skatter, og skal Kopskatten, saalænge den varer, afdrages for dem af ethvert Distrikt. Saa skal og de Landsoldater, som have deres egen Huusholdning, forskaanes for at erlægge de i Landsherrens Kasse flydende Skyts- eller paa andre Steder saakaldte Raethner og Indsidder-Penge, og ei kræves for noget Bidrag til Kirke-, Præste- og Skole-Bygningers Opbyggelse eller Reparation, eller til at gjøre Haandarbeid eller andre Kirke- og Skole-Anlæg eller Præstenda Gura Skat, hvad nemlig Kirkebetscenterne tilkommer i Offer, Skristepenge, for Daab, Jordfærd, samt Skolepenge, alene undtagen) og derhos for sig og deres Koner og Børn, være frie for Jagtreiser, Ulvejagt og andre slige Byrder.

(Fortsættelsen følger.)

(Fortsættelse af Instruksen for Brandmajoren.)

21) Han skal sørge for, at et tilstrækkeligt Forraad af gode Materialier og Redskaber ere tilreede til strax ef-

ter Bestadigelsen at istandsætte Sprøiter og andre Redskaber, og at dette Forraad bestandigt kompletteres.

- 22) Han skal vælge duelige og dygtige Folk til Værkgeseller, saamange af de forskjællige Professioner, som til Redskabernes hastigste Reparation, under deres Brug ved Ilden, ansees tjenligst.

D. I Tilfælde af Ildsvaade har han at iagttage.

a) Til Ildens Dæmpning:

- 23) Naar Skorsteens-Ild opkommer, bør han forhindre, at Ilden ikke nogensteds indspærres for oven og derved faaer Leilighed til at sprænge Skorstenen. Derimod bør han sørge for, at Ilden quæles ved at antænde sønderstødt Svovl nebe i Skorstenen, og at tilslukke alle Raskelovns-Opjæld og Abninger i Skorstenen, igjennem hvilke Ilden fra Siderne kunde faae Lufttræk. Han skal tillige sørge for, at i hver Etage anbringes en Kompagni-Sprøite, og de fornødne Spande eller Kar, fyldte med Vand, for i Tilfælde at Skorstenen imod Formodning skulde revne, eller Bjelker eller andet Træværk skulde kunne antændes af samme, da strax at kunne slukke Ilden ved dens første Udbrud. I Tilfælde at der i Nærheden af den brændende Skorsteen skulde være Tagrender eller Bygninger, som kunde antændes ved de omflyvende Funter, skal han sørge for, at den fornødne Forsigtighed til disses Bevaring mod Ilden anvendes.

- 24) Ved enhver Huus-Ild skal Brandmajoren i Gærdeles-

beleshed være betænkt paa at forhindre, at Ilden ikke udbreder sig til flere Bygninger. Finder han det gjort, skal han søge i den angrebne Bygning selv at indskrænke Ilden, og alene der, hvor Ilden er afstaa- ret og hindret fra at udbrede sig, søge at indskrænke, slukke eller dæmpe Ilden selv. Med de Sprøiter, Red- skaber og Mandskab, som først møder ved Ilden, skal saa hastigen som muligt arbeides imod samme, i hvor saa de end maatte være, og ikke Hjelpen, som kan gives, udsættes efter de flere Sprøiters, Redskabers og Mandskabs Ankomst. Hvor Ilden endnu ikke har aabnet sig Vel gennem Vinduer og Tage, skal Brand- majoren, saasæmt Mennesker ikke staa Fare for i Røgen og Dampen at quæles, søge at forhindre, at Ilden ikke faaer Luft, lukke Døre og Vinduer og oversvømme Gulve og Loftet igjennem de mindst mu- lige Aabninger. Hvor Ilden er skjult, og alene ved Røg, svøden Lugt, eller Varme, opdages, skal han først, naar han har tilstrækkelig Vagt til at forhindre den at udbrede sig videre, med Forsigtighed aabne for den indsluttede Ild, søge at angribe den i dens yder- ste Grændser, og fortsætte det indtil den aldeles er dæmpet. Naar Ilden er udbrudt, skal han overveie, om han kan rædde Trapperne, som ere nødvendige til Kommunikationen for dem, som arbejde imod Ilden, men som ere særdeles farlige Ledere for Ilden, i Til- fælde at de angribes af samme. Han skal derfor søge

at

at forsvare dem saalænge som muligt, og, hvor det til at rædde dem behøves, for dem ved hver Etage opsætte et Brædt paa hoi Kant, tattet med Præsenninger, Klude eller Gjødning, for ved Siden af Trappen at kunne sætte Gulvene under Band og hindre dem fra at antændes. Naar Trappen ikke kan forsvares, skal han, om den ikke behøves til at rædde Menneffer eller Gods, søge at nedbryde den, og, hvor det er muligt, i Tide i sammes Sted aabne Kommunikation for de Arbeidende ved Hjælp af Krybekroger eller Rednings-Maskinerne. Brandmajoren skal, imedens han undersøger Ildens Beskaffenhed og seier de fornødne Anstalter imod samme, med Officerer og Mandskab lade besætte Nabo-Husene, som kunne staae i Fare for at antændes, og befale dem at anvende de tjenligste Midler til at sikke dem mod Antændelse, hvortil hvar Kabinets- og Kompagni-Sprøiterne skulle bruges. I det antændte Huus skal han tillige søge at affjære Ilden i den eller de angrebne Etager, ved at sprøite saameget Vand i de ikke antændte Etager, at Ilden der ikke kan komme til at fatte eller faae Overhaand. Han skal i den af Ilden angrebne Bygning i de Værelser, som endnu ikke ere angrebne af samme, for Dørrinnene, hvor det er muligt, lade sætte Bræder paa hoi Kant, for saaledes, som ommældt ved Trapperne, at stemme Vandet over Gulvene, hvilke han ogsaa, hvor det er gjørligt, skal søge at

at tække og fikke mod Ildens Angreb ved at bedække dem med Gødning, Sand, Leer, Jord, Aske, &c. Ilden selv bør altid angribes i dens yderste Grænser, hvor den er svagest, og disse mere og mere indskrænkes, uden at tillade Ilden igjen at faae Overhaand i det, som engang er slukket. Hvor Ilden findes saa hæftig, at Brandmajoren ikke med den Magt, han har ved Haanden, formaaer at hindre den fra at udbrede sig videre, der skal han søge i det Mindste at opholde den, paa det at han kan vinde Tid til at samle mere Kraft til at standse den, eller til ved Nedbrydning at affjære Ilden fra andre Bygninger. I et saadant ullykkelig Tilfælde skal han i Særdeleshed have Hensyn til de Steder, hvor han ved Hjælp af Grundmuur, eller andre fordelagtigere Omstændigheder, med hans samlede Magt kan gjøre sig grundet Haab om, at standse Ildens videre Fremgang. I dette Tilfælde, og, saalænge Brandmajoren ikke er sikker paa at have standset Ildens Fremgang, skal han besætte de Sider, til hvilke Vinden ikke bærer hen, saa tilstrækkeligen, at Ilden til dem ikke kan udbrede sig, uden at søge at angribe Ilden selv, og anvende den hele øvrige Kraft til at holde den i den Side, til hvilken Ilden med Vinden bærer paa. Naar Brandmajoren ikke kan forsvare alle tilstødende Bygninger, skal han søge at forsvare dem, hvis Antændelse kunde give den farligste Ild, og hvis Værdi er betydeligst,

og

og udaf de Bygninger, som han frygter ikke at kunne rædde, skal han, saavidt muligt, lade nedbryde og udtransportere alt det, som er brændbart, paa det at Ilden, naar den angriber dem, kan finde saameget mindre Føde, og saameget mere opholdes eller standses, og bør han vaage over, at det skeer med saadan Orden, at de mod Ilden Arbeidende derved ikke forhindres, og den for dem, Medskabere og Passagen fornødne Plads ikke opfyldes. I det modsatte Tilfælde derimod, hvor han har hindret Ilden fra i den Side, til hvilken Vinden bærer paa, at udbrede sig videre, bør al den Kraft, som fra Forsvaret kan undværes, anvendes fra de øvrige Sider, og især fra Vindsiden, fra hvilken Sproitterne gjøre meest Virkning, og Ildens Hede og Røgen ikke falder det arbejdende Mandskab besværligt.

(Fortsættelsen følger.)

Under 3 April d. A. er, igjennem den holsteenske Regjering i Glückstadt, udsærdiget en ny Sporteltaxe for Magistraten og Sekretarius, samt Rettens- og Raadstuetjeneren i Staden Tøehoe.

Blandet Efterretning.

Blokskibene Jylland og Mars, Skjotprammene Rendsborg, Nyborg og Aggershuus, Flaade-Batterierne No. 1, 2 og 3 ere igjen desarmerede og indlagte,

og

og Orlogsskibene Baldemars og Ditmarskens Equiperings er standset. Kommandør N. H. Tønder er beordret til Chef paa Orlogsskibet Odin og Kommandør-Kapitain L. H. Fisser i hans Sted til Chef for Orlogsskibet Neptunus. Søfolkets Udskrivning er ophørt overalt, undtagen her i Kjøbenhavn.

Ledigt Embede.

Under det tyske Cancellie: Rantsler-Embedet ved Overretten i Gottorf, som ved Geheimeraad F. v. Wardenfleths Død er blevet ledigt.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 26 September er Kand. Theol. H. E. L. Holm konfirmeret til Personel-Kapellan for Dahle Menighed i Ribe Stift.

Under Generalitetet: Den 19 Septbr. er ved det 1ste aggershusiske Infanteri-Regiment Over-Krigskommissær Poscholan entlediget fra Regiments-Quartiermester- og Auditor-Embedet, og i hans Sted Premier-Lieutenant v. Glückstad af det søndensjældske Infanteri-Regiment beskikket til Regiments-Quartiermester og Auditor; ved det 2det aggershusiske Infanteri-Regiment ere Second-Lieutanterne v. Møller og v. Ahnen forundte Premier-Lieutenants Karakter, og Sec. Lieutenant v. Flor, efter Ansøgning, dimitteret med Pension; ved det 3die jydsk Infanteri-Regiment er Sec. Lieutenant à la suite

suite v. Moltke beſtattet til virkelig Sec. Lieutenant. Ved det ſyeniſke Infanteri-Regiment er Stabs-Kapitain v. Caſtonnier udnævnt til Kompagni-Chef; karakteriſeret Kapitain v. Heym til Stabs-Kapitain; karakteriſeret Prem. Lieutenant v. Sundt til virkelig Prem. Lieutenant, og karakteriſeret Second-Lieutenant v. Prehn til virkelig Sec. Lieutenant.

Under Rentekammeret: Den 24 September ere Landmaaler D. S. Wiſſed og Rand. Juris J. Collin forundte Beſtallinger, den første ſom Landinspektør og den ſidſte ſom Landmaaler, ſamt Exam. Jur. E. W. Erichſen anſat ſom Kopliſt i Rentekammerets danſke og norſke Cancelli.

Under General-Toldkammeret: Den 17 September er Kapitain J. D. A. Klockſin beſtattet til Told- og Konſumtions-Kaſſerer i Korsør i den, efter Anſøgning, allernaadigſt entledigede J. Machſens Sted; Prem. Lieutenant ved det veſtindiſke Infanteri, J. D. C. Caſtonnier til Kapitain og Kompagni-Chef for Kompagniet i Frederikſted paa St. Croir, og den karakteriſerede Prem. Lieutenant J. M. Kümmerle aſcenderet til virkelig yngſt Prem. Lieutenant, begge ved det veſtindiſke Infanteri; Second-Lieutenant L. Gråner ved det ſyeniſke Regiment lette Dragoner til Prem. Lieutenant ved det veſtindiſke Kavalleri, og Kornet à la ſuite D. C. Maſmuſſen til Sec. Lieutenant ved ſidſtnævnte Korps.